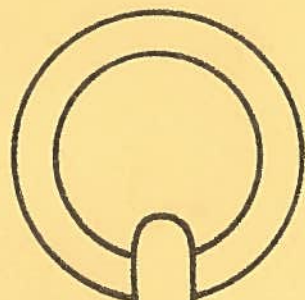

25
Juni

19

13

69

8
Juli

DALPOSTEN

"STOL" PÅ KVALITETEN - DEN ER "BRAND" GOD

GDL

DALPOSTEN

Flådestation Grønnedal

Grønland

Nr. 13. 1969

REDAKTION:

VP Peter Agdrup
VP Peter Bojesen
VP Mikael Holm
VP Lars Kjeldsen
VP Hans Lochmann
VP Nils Erik Martens
VP Asger Rasmussen
VP Jens Rasmussen
VP Søren Schmidt
VP Bjarne Strascsek
Jan Jørgensen
Meteorolog Erry Ibsen
Skoleleder Troels Tejlgaard
Orlogspræst Ronald Pedersen

Meninger, der finder udtryk
i indlæg og artikler, er ik-
ke nødvendigvis redaktio-
nens egne.

LÆSERBREV!!!!

Der tales her på Flådestation Grønnedal så meget om samarbejde og at vi skal prøve at gøre forholdene tålelige for hinanden, men efterhånden er dette blevet en ret ensidig fornøjelse fra de værnepligtiges side.

Den ene gang efter den anden bliver små goder taget fra os, goder der måske ikke helt er efter reglementet, men hvor der godt kunne være set igennem fingre, når man tænker på at vi skal have vores hjem her i 9 måneder, og ikke kan tage hjem og tilbringe vores hyggetimer i familiens skød.

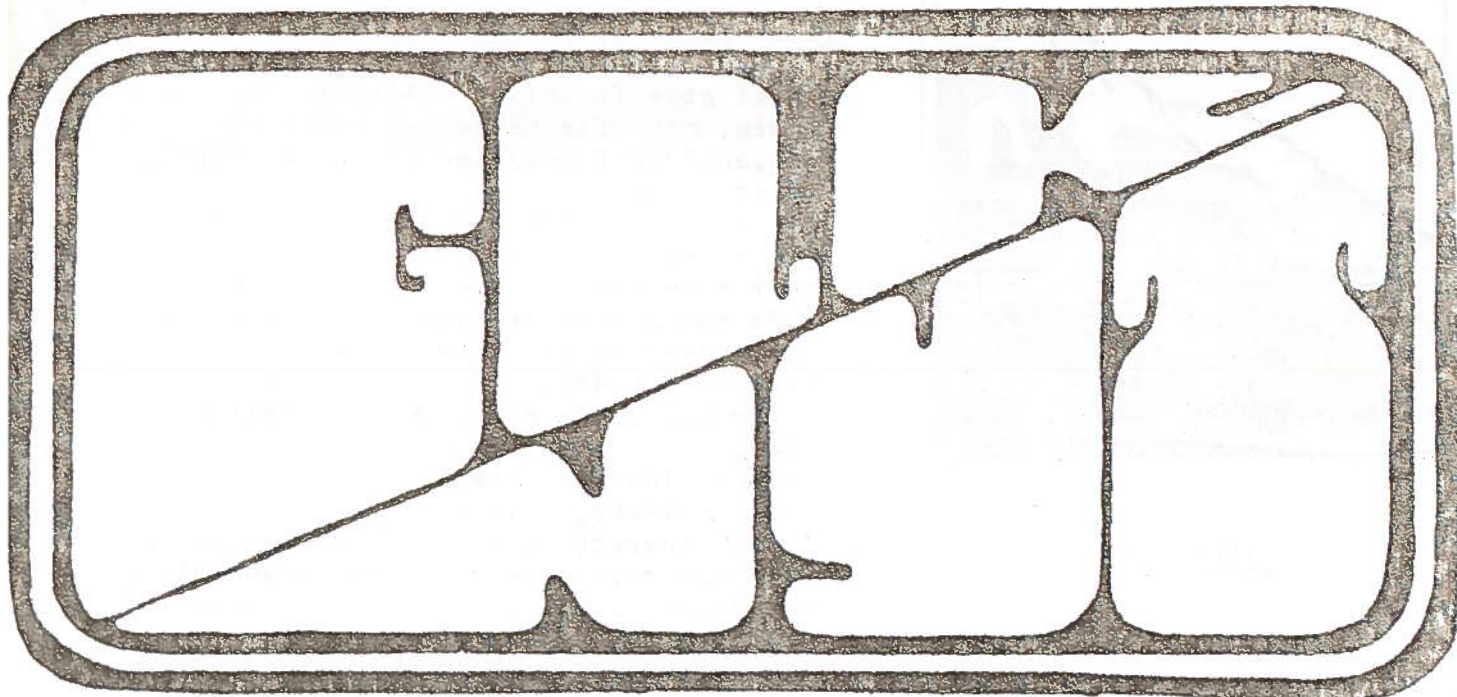
Nu her sidst er vores lænestole fjernet fra lukaferne, lænestole der er kasseret fra officersboligerne, men som de værnepligtige har repareret og gjort istand så de var brugelige, i flere tilfælde virkelig flotte - i hvert fald bedre end de 3 stole, der hører til lukafet, som er ret så ubehagelige at sidde og læse i en hel aften. Nu er der altså kun buffen tilbage hvis man vil gøre sig det lidt behageligt.

Det kunne være meget rart at vide om disse stole er fjernet bare for at genere os - eller det var fordi Sct.Hansbålet var for lille ???

131 Benny.

Redaktionen føler trang til at kommentere ovenstående læserindlæg. Først må vi sige at vi ikke er helt enige med forfatteren i hans generelle betragtninger vedr. de mange goder der bliver taget fra os. Men lad det være, vi vil beskæftige os med problemet lænestole på lukaf'erne. Dalposten er klar over de problemer det medfører for stationens forsyningsafdeling når man istandsætter og benytter kasserede stole, men dernæst skal vi også sige at vi er helt på linie med læser-skribenten når han ærgrer sig over at man ikke engang kan have sig en enkelt lille lænestol i sit hjem for 9 måneder. Når man ser hvordan andre tjenestesteder i det sydlige er indrettet eller foreslås indrettet af det udvalg, der har udgivet 5. delbetænkning om "-----arbejdsklimaet i forsvaret", hvori der meddeles forslag til "Tjenestesteder nes indretning og udstyr" - når man ser hvad der heri er vist af eksempler derhjemme fra vedrørende beboelsen, så kan man kun sige: der må kunne anskaffes en splinterny lænestol til hvert lukaf. Indkvarteringsforholdene her på stedet er så pauvre at vi vil opfordre myndighederne her på stedet og derhjemme til at tage dette forslag op til alvorlig overvejelse

red.

CH GLK skal under sit ophold i København have drøftelser med bl.a. chefen for søværnet, der er CH GLK nærmeste foresatte, med chefen for søværnsstaben, chefen for flyverstaben, chefen for søværnets materielkommando, auditøren ved søværnskommandoen samt generallægen.

Generallæge Mogens Winge vil efter anmodning fra Grønlands Kommando inspicere primo september. Foruden flådestationen vil de sejlene enheder samt luftgruppe Vest på Narssarssuaq blive inspiceret.

CH GLK besøg i Nordgrønland er planlagt i detaljer. Admiralen vil være ledsaget af Operationsofficer-L: Major O.Sørensen, Adjutant: SL I P.S.Balling, chefen for flådestationens tekniske afdeling: OK S.Aa.Jørgensen samt to menige belønningsgæster. Afrejsen sker med catalina den 14. juli morgen til forsvarsområdet Søndre Strømfjord, hvor selskabet vil blive modtaget af bl.a. chefen for forsvarsområdet Thule, chefen for forsvarsområdet Søndre Strømfjord og forbindelsesofficererne på de to forsvarsområder.

Fra Søndre Strømfjord flyves i amerikansk luftfartøj til forsvarsområdet Thule, hvortil ankomst finder sted samme dags eftermiddag. Under opholdet i Nordgrønland vil CH GLK aflægge besøg på vejrstation Nord på Nordostrundingen samt hos inspektøren for Nordgrønland i Thule/Qanaq. Ligeledes vil Carey-øgruppen blive besøgt. Under opholdet på forsvarsområdet Thule vil CH GLK invitere chefen for forsvarsområdet, oberst Nat. King U.S.A.F., til at besøge GLK i Grønnedal sammen med to officerer fra sin stab og to amerikanske belønningsgæster.

Politimesteren i Grønland, Jørgen Hertling, planlægger besøg ved Grønlands Kommando i Grønnedal primo september. Politimesterens besøg ultimo april måtte som bekendt aflyses henset til at færdiggørelsen i Danmark af den nye politikutter blev forsinket.

CH GLK rejse til østkysten er nu planlagt til at skulle foregå i perioden 11-23. august. Formålet er inspektion af slædepatrulien Sirius i hovedkvarteret: Daneborg. Admiralen har inviteret landshøvdingen over Grønland til at deltage og vil være ledsaget af major O.Sørensen og overlæge P.Kragh.

På grund af den helt usædvanlige situation med storisen ved og nord for Godthåb måtte inspektionsskibet "Fylla"s besøg i Reykjavik som bekendt på et sent tidspunkt aflyses. CH GLK har i et personligt brev til ambassadør Birger Kronmann nærmere redegjort for årsagerne til aflysningen. Såvel ambassadøren som generalkonsul Ludvig Storr havde i breve til admiralen udtrykt glæde over det da forestående besøg af inspektionsskibet og begge udtrykt tilfredshed over at orlogskutterne Teisten og Mallemukken tidligere på året har aflagt besøg i Reykjavik.

SKUESPILLEREN NIELS ANDERSEN besøger som bekendt bl.a. Grønnedal (ca. 8. juli) med sin teatertrup. Nedenstående interviewe er fra Land og Folk (11 maj 1969).

Kravet om demokrati på teatret

Samtale med skuespiller Niels Andersen -

AF CLAUDIUS
INGEMANN JØRGENSEN

NU STANDER landet i våde, forkyndte, ellevæ skuespillere, da der skulle vælges ny formand i Dansk Skuespillerforbund, og bestyrelsen havde opstillet sin kandidat. De opstillede omgænde en ny kandidat, hvorpå de to modstandere forkyndte hinanden deres største sympati og samdrægtighed. — Det rene pjat? I debatten forekommer et helt tredje navn, en skuespiller, der slet ikke er stillet op bare til en beskeden bestyrelsespost, men fra hvem anarkiet synes at true. Eller som en af de ellevæ sagde: diletantismen. Land og Folk er gået til endens rod, til Niels Andersen, 38, skuespiller ved Det kgl. Teater, der synes at personificere revolutionens hydra.

Lærning og svend

— Niels Andersen, Bendt Rothe har sagt, at De ikke er tør bag ørerne, og 11 skuespillere har skrevet under på, at De ikke har adkomst til et udtale Dem som professionel skuespiller?

— Jeg kan kun sige, at jeg har gået tre år på Det kgl. Teaters elevskole, som jeg bestod i fjor, at jeg har haft et års engagement ved nationalscenen, at jeg har medvirket i radio og TV. Jeg har studeret teaterforhold over hele Europa — på motoreykel — først og fremmest de nye kollektive teaterformer i Østeuropa. Jeg kender ikke andre faglige organisationer, hvor man efter tre års læretid og et års svendetid ikke har lov til at kalde sig professionel!

— De 11 ønsker at «danne op» for de tendenser, der igennem den seneste tid er kommet til udtryk igennem en kampagne, iværksat af Niels Andersen?

— Jeg har inden for Dansk Skuespillerforbunds rammer søgt at rejse forbundet til nogle krav i forbindelse med den nye teaterlov. Mit krav om demokratisering startede jeg på forbundets generalforsamling sidste år. Der blev nedsat et udvalg bestående af Troels Munk, Jørgen Weel og jeg, og med bestyrelsens velsignelse behandlede vi det materiale, der forelå, og de forslag, jeg havde udarbejdet. Den konklusion, udvalget nåede til, og som blev bakket op af bestyrelsen, betød en afslibning af mine oprindelige forslag.

Jeg ønskede, at samtlige ansatte ved teatrene skulle ind i beslutningsprocesserne. Alle: skuespillere, scenografer, instruktører, sceneteknikere, administrativt personale, værkstedsfolk. Hver gruppe skulle vælge repræsentanter til et samråd, der skulle være besluttende om anordninger og afskedigelser, repertoire, spørgsmål, klima og arbejdsforhold, økonomiske spørgsmål, og så lønninger, fra teaterlederen til bil etdamer, instruktør- og rollebesættelse ning ...

Feudalvælde på Det kgl. Teater

— Det var et meget vidtgående forslag. I udvalget blev det slebet ned til et foreslået samråd, som kun skulle have en rådgivende funktion. Desuden skulle teaterlederen på valg hvert fjerde år mindst, samrådet skulle udtale sig om de aktuelle ansagere.

Der skal ikke være en offentlig styrelse, der sidder og bestemmer suverænt hen over hovedet på et personale. På den måde kunne vi også få revet nogle af alle disse skel ned, garderebesset og kulleressladder. Mine forslag er selvfølgelig født af forholdene på Det kgl. Teater, der er det særligt galt.

Men det er da givet, at en leder som Peer Gregaard, der fra sin tid

på Det ny Teater har lært sig en ret autoritær og feudalistisk måde at lede et teater på, har overført den til Det kgl. Teater, og det har givet ham svækkelser i klimaet og i beslutningerne og i trivselen!

Mine forslag blev på et nattemøde på d'Angleterre modtaget ret hårdt af nogle, men da de kom ud til debat, lød det ligesom lidt op. På generalforsamlingen den 5. januar skulle hele den faglige politiske formuleres. Her vedtog man uden afstemning — altså enstemmigt — udvalgets forslag. De betyder, at teaterlederen beholder den besluttende myndighed, at demokratiseringen skal indføres langsomt. Disse forslag, der kun gælder de subventionerede teatre, blev derefter oversendt til kulturministeriet som Dansk Skuespillerforbunds krav til en ny teaterlov.

Teatrene ud i de ny regioner

— Og derefter meldte John Price sig ud af Dansk Skuespillerforbund?

— Ja, og det virker jo mærkeligt, at de andre nu kommer og vender sig så hurtigt mod disse forslag, som har været ude til åben debat i et år, og som nu er vedtaget af forbundets generalforsamling.

— De har videregående forslag til en strukturrendring i dansk teater?

— De går bl.a. ud på en forbedret grunduddannelse og videreuddannelse, oprettelse af en teaterfond, og på at inspirere amtsbestyrelser og kommunalråd i de nye regioner til at samle grupper af skuespillere og oprette regions-teatre, som kan dække landsdelens med børneteater, almindeligt teater, skabende dramatik, miljøteater — det er teater, der udspringer af og omsorgsinstitutioner, skoler, arbejdspladser.

Vi vil have en teaterfond, der skal administreres af et tremandsråd i lighed med kunsthjælpen. Vi har brugt vores hjerner, så det bragede for at finde en mere demokratisk løsning! Men repræsentanter for organisationer og institutioner er kun en bremseklo på farten. Det nuværende teaterråd er en alvorlig bremseklo!

— Men nu er det altså alligevel blevet til kampvalg?

— Ja, mellem to markante højrefolk! Jeg er sikker på, at Bendt Rothe vil lide et stort nederlag, og jeg er bange for, det vil foranledige ham og hans til at forlade forbundet, og så har vi sprængningen alligevel.

— Hvorfor er modstanden mod en demokratisering så stærk?

— Det er lidt vanskeligt at grunde, fordi det er næsten umuligt at etablere en dialog med disse mennesker. Det er et vist åndshovmod, en vis raceren holdning over for én, der er ung og netop sprunget ud fra en elevskole, og som viser sig at have meninger og standpunkter.

— Ved sæsonens udgang den 1. juni forlader De Det kgl. Teater. Hvorfor?

— Den aktuelle anledning var, at Peer Gregaard udøvede kunstnerisk censur over for stykket »Frelst«. Han forlangte »frække« ord strøget: kusse blev erstattet med kørvel, nosser med klunker. Ja tak, det var klunketil!

Men det var også, fordi Det kgl. Teater efter min mening er udtryk for en kulturpolitisk manipulation. To tredjedele af al teaterstøtte gives til Det kgl. Teater, samtidig med at væsentlige folkelige initiativer af eksperimentel art må dø uden at komme frem, fordi de ikke kan få støtte. Det er en væsentlig virkelighedsforvridning, især når Det kgl. Teater er med til at bekræfte en feudal struktur i vort samfund, er med til at fastspænde de sociale strukturer. Det henvender sig jo kun til en overklasse.

Teaterfrihed — i Grønland

— Hvad vil De nu gøre?

— Nu vil jeg tage til Grønland. Vi er seks skuespillere plus en grønlander, der har slået os sammen om den første teaterturné i Grønland. Den varer syv uger. Vi skal besøge 20 byer. Jeg bliver for-

hyret som dæksdreng på den kut-ter, der skal bringe os fra sted til sted. Jeg har endnu min søfartsbog, jeg har sejlet, efter at jeg gik ud af Birkerød kostskole.

Vi skal spille Holbergs »De usynlige« og børneforestillingen »Det dansende sesel«. Torben Jetsmark iscenesætter, grønlander Karl Isakssen, der studerer medicin her-nede, skal fortælle publikum på grønlandsk, hvad der nu skal ske. Det hele er rent kollektivt, jeg er ikke chef, vi har ikke engang nogen kontrakter. Vi har fået støtte til farten, 20.000 fra det grønland-ske landsråd, 20.000 fra kulturni-ministeriet og andre bidrag.

— Jamen, der må da være en be-tillingshavende?

— Nej, det må der ikke, for tea-terloven gælder ikke for Færøerne og Grønland! Så det er et udmær-ket sted at afprøve teaterdemokra-tiet i praksis.

De gamle og de radikale

— Hvad så efter Grønland?

— Så vil jeg starte en gruppe — en bande som i middelalderen. Vi vil genoplive teatret på gader og stræder, arbejde med et stof som er relevant. Vi vil drage rundt og spille teater uden alt for meget »gas« i retning af lys og dekoratio-ner. Det skal være samfundsrele-vant stof, samfundskritisk stof, ting, vi selv sætter sammen eller får forfattere til at skrive.

Der er jo problemer i debatten, på arbejdspladserne for eksempel. Jeg var forleden på B&W og kun-ne konstatere, at arbejderne dér slås med næsten de samme proble-mer. Gruppeløsheden. Arbejds-lederne griber ind i gode makker-skaber, skiller et sjak, som har fundet godt sammen, og sætter dem sammen med nye mennesker, som ikke begår sig så vel. Det er en problematik, man glimrende kunstnerisk kan kommentere og rejse en debat på — og måske i sidste ende foranledige ændret.

Kunstnere og studenter har en mulighed for at samarbejde med

arbejderne om at ændre visse ting, som alle er enige om skal ændres. Og jeg tror, at netop kunstnerne kan formidle dialogen mellem ar-bejdere og kunstnere, fordi kunstnere i højere grad forstår begge parter problematik. Hvis vi bare kunne få den bølge i gang, kunne opnå arbejdspladsernes fortrolig-hed!

— De er også medlem af partiet Det radikale Venstres landshoved-bestyrelse?

— Ja, og jeg er med både i vær-nepligtsudvalget og kvindeudvalget og kulturudvalget. Jeg aftjente selv min værnepligt som løjtnant af reserven — det er en frygtelig tilståelse! — men jeg er nu ikke så ked af det. Jeg opnåede at blive citeret i *Land og Folk*, fordi jeg ved et radikalt møde med Svend Hugaard havde sagt et par borgerlige ord om forsvaret og robet noget om efterretningstjenesten og andre ting. Jeg fik en venlig op-ringning fra efterretningstjenesten, om jeg ikke ville melde mig ud af foretagendet, det havde jeg ikke noget imod. Nu har jeg en vis baggrund for at kritisere forsvaret i min politiske gerning.

— Vil De også lave ungdomsoprer i det radikale parti?

— Vil? Det gør jeg jo, selv om det måske ikke afspejler sig så tydeligt udadtil. Jeg har da været med til at oprette Radikal Kontakt, og jeg tror nok, at man i partiet betragter mig som Baunsgaards skarpeste kritiker i landshovedbe-styrelsen.

— Vil De være med til at ændre de radikales NATO-politik?

— Det vil jeg hellere end gerne, og det bestræber jeg mig også for!

Jeg er ked af, at den ældre gene-ration og reaktionen i det hele ta-get, der er så fantastisk stærk her i landet, ikke i højere grad er åben og villig til at etablere den dialog som vi unge prøver at stille med. Vi stiller med stof til dialoger, med ideer, med standpunkter, med kon-krete forslag. Men selv om vi for at opnå et fortrolighedsforhold prøver at alibe af, at dæmpe, møder vi ofte en en garde-position, som gør konkrete drøftelser meget van-skelige.

Claus Ingemann

Vedrørende talsmands- og kontaktudvalgsmøder :

2.a. I medfør af § 9, stk. 1, 2. pkt. og § 12, 2. pkt. i lov nr. 244 af 7. juni 1967 om samarbejdsregler i forsvaret, jf. Kundgørelse for Forsvaret B. 26-1967 meddeles herved formænd for talsmandsudvalg og kontaktudvalg bemyndigelse til indtil videre at udvide vedkommende udvalgs medlemskreds med repræsentanter for andre personelgrupper end de menige.

b. Repræsentanter for andre end menige skal - eventuelt på organisationsmæssig basis - være valgt af den repræsenterede personkreds.

De i lov om samarbejdsregler i forsvaret § 4 fastsatte regler finder tilsvarende anvendelse.

c. Mindst hvert andet møde i et talsmands- eller kontaktudvalg afholdes efter de hidtil gældende regler.

d. Den i pkt. a.-c. nævnte ordning betragtes indtil videre som forsøgsmæssig. Formænd for udvalg, hvori forsøgsordningen sættes i værk, anmodes derfor om at indberette herom til vedkommende værnskommando. Når ordningen har været praktiseret i 1 år, indberettes yderligere til værnskommandoen om de herved indvundne erfaringer.

e. Opmærksomheden henledes på, at de i lovens § 15 og Kundgørelse for Forsvaret B. 26-1967, III F., fastsatte regler for afholdelse af befalingsmandsmøder i alle tilfælde skal følges i det omfang, hvori vedkommende enheds befalingsmænd ikke har været repræsenteret på møder i talsmandsudvalg og kontaktudvalg.

Ovenstående nye regler for afholdelse af talsmandsmøder er formentlig udformet for at forbedre kontakten mellem talsmandene tjenestestedets befalingsmænd. Vi mener at vide at Flådestation Grønnedal agter at forsøge sig med disse nye regler.

NY!

LÆSESTUE og

SKRIVESTUE

!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Chefen for Flådestationen har givet tilladelse til at der i SVBs formandsbarak når denne forlades til efteråret, indrettes læsestue og skrivestue til det menige personel.

Dette skulle give en hårdt tiltrængt udvidelse på dette vel-færdsområde. Især må etableringen af en skrivestue hilses med stor glæde. Den påtænkte læsestue vil blive meget større end den nuværende, der så skal benyttes til en tiltrængt udvidelse af biblioteket.

GRØNNEDAL BIO .

Torsdag den 26 juni
kl. 20.30 vises

RANCHO BRAVO

med James Steward, Maureen O'Hara og
Brian Keith

IKAIT NYT MINERAL

UDDRAG AF HANS PAULY: IKAIT - NYT MINERAL DER DANNER SKÆR

VED TROELS TEJLGAARD

For en hel del år siden fandt jeg i en skuffe på laboratoriet en lille tændstikæske, hvorpå der var skrevet "Ika koraller". Indholdet af æsken viste sig at bestå af et meget fint pulver, der ved en mikroskopisk analyse ganske simpelt afsløredes som kalkspat. Hvad det egentlig var, fik jeg først at vide nogen tid senere. Aage Jensen, som havde været assistent hos chefgeologe magister R. Bøgvad ved feltarbejdet i Ivigtuts omegn, fortalte mig, at det var resterne af en prøve, der var samlet i Ikafjorden syd for Ivigtut. Den stammede fra nogle skær et godt stykke inde i fjorden. De blev kaldt koraller, men man vidste ikke meget om dem.

I september 1953 var jeg for første gang inde i Ikafjorden. Vi sejlede med "Quarto", der naturligvis førtes af Marstal, som Ivigtuts bådfører, Edward Eriksen, hedder blandt venner, og dem har han mange af. Det må have været ved den lejlighed, Marstal første gang stillede det spørgsmål, som gennem årene skulle blive et næsten traditionelt spørgsmål: Hvad mener geologerne om disse "koralskær" inde i bunden af Ikafjorden. De vokser. Når isen kapper toppen af dem hvert år, og man stadig kan finde dem, må de vokse, og det er da også, som om der kommer flere af dem. Hvad grunden nu kan være, er vanskeligt at sige, men tiden gik, og Marstal har gentaget sit spørgsmål gennem flere år: Hvad kan det egentlig være for formationer der på bunden af Ikafjorden. Det lød jo nok spændende, at de ligefrem skulle vokse, men selv så pålidelig en person som Marstal kan jo da tage fejl. I almindelighed er geologer nok også lidt skeptiske, når de hører om sten, der vokser, og nå ja, kalkdannelser i vand, det har jo åbenbart ikke haft den store tillokkelse.

En aften, da vi igen sad og snakkede om disse ting, det har vel været et par år siden, udkastedes den tanke, at der jo kunne være tale om udfældninger fra varme kilder, der munde ud på bunden af fjorden. Jeg tror også, det var det år, vi igen fik hentet en prøve af skærene. For at retfærdiggøre geologerne må det siges, at der også før var taget en prøve. Men i alle tilfælde, den hvide sukkerkornede, porøse masse, man fik op, smuldrede og blev i løbet af kort tid til en våd, slamlignende klat, og man kunne kun finde ud af, at det som tidligere set var kalk.

I forbindelse med andet arbejde sejlede vi den 4. juli i år ind i Ikafjorden, og da Marstal nu havde en hel flok geologer lige på det sted, hvor han mente, vi skulle have været for længe siden, forsøgte han igen at sætte lidt gang i foretagendet.

Ikafjorden er ca. 8 km lang, og den har to snævring, som man kan se på kortet. Vi sejlede ind ad fjorden, som så mange har gjort det før, ja, som nordboerne i fordums tid stævne ind gennem den til deres bebyggelser i det indre, hvor man stadig kan finde ruinerne. Da vi havde passeret den første snævring, siger Marstal: Ja, det er derovre, og vandet er faldende, vi har snart laveste vande, og så kan I ikke undgå at se korallerne, eller hvad det nu er.

Vi stod alle og spejdede efter skærene, men der gik nogen tid, før vi fik øje på de lyse pletter i det grønne vand. Forsigtigt gik Marstal helt hen til den hvide banke. Han satte stævnen af "quarto" helt op på skæret, og ved hjælp af bådshager og spande kunne vi nu forsyne os med alle de prøver, vi ville have.

Ihukommende de sørgelige erfaringer med, at materialet smuldrede væk, besluttede vi, at det denne gang skulle opbevares i "ikavand" hele tiden. Medens vi huggede prøverne af skæret, iagttog vi, hvorledes der steg masser af luftbobler op, for hver gang man stødte bådshagen i skærets hvide masse. Nogen mulighed for at finde ud af, hvad det var for luftarter, der steg op, havde vi ikke, men man kunne jo gætte på, at det var kuldioxyd. Det bør undersøges nærmere. Det eneste, vi ellers kunne foretage os, var at tage nogle lodskud omkring skæret, det største mellem de to snævring. Vi var egentlig ganske overraskede, da det viste sig, at det var 20 m vand lige ved siden af skæret. Det stod åbenbart ret op fra bunden. Samme resultat kom vi til ved nogle af de små skær, hvor vi fandt dybder på mere end 10 m.

Det så jo ud til, at vi var kommet lidt bedre i gang med en undersøgelse af "Ika korallerne", men det skulle ikke blive nogen lang historie. Dagen efter at vi var kommet tilbage til Ivigtut, fandt vi spanden med prøven i samme sørgelige tilstand som de tidligere hjembragte prøver: En slammet masse på bunden af "ikavandet". Det første forsøg på en alvorligere undersøgelse af de mærkelige skær i det indre af Ikafjorden var mislykkedes. Få dage senere tog sagerne imidlertid en uventet gunstig vending.

Marinestationen Grønnedal ligger som bekendt ikke så langt fra Ivigtut. Ja, man har som det eneste sted på Grønland en vej, der forbinder to byer. Der er altså en god mulighed for at pleje et vist fællesskab, hvilket også gøres på en såre hyggelig måde. En aften sad vi således i Ivigtut og havde den fornøjelse blandt vore gæster at have chefen for Grønlands Kommandoen, kontraadmiral J. Mønter og hans frue, som begge med stor interesse lyttede til beretningerne om geologernes arbejde.

Talen faldt da også på de hvide sker inde i Ikafjorden, og det kunne jo ikke skjules, at vi i grunden vidste grumme lidt om dem. Med stor elskværdighed tilbød admiral Mønter at undersøge, om fladestationens svømmedykker, frømand som vi andre kalder det, kunne foretage en træningstur i Ikafjorden. Det ville dermed blive muligt at foretage en langt bedre inspektion af skærene end fra overfladen, og man kunne forsøge at måle temperaturen i vandet. Det var kort sagt en mulighed for en langt mere konkret undersøgelse, end vi havde kunnet drømme om tidligere. Det viste sig virkelig muligt at realisere ideen, og svømmedykkeren, K. Vogn fra Grønnedal, var meget interesseret i opgaven, som vi alle naturligvis var, da vi torsdag den 2. august startede ekspeditionen i GLM 2 fra Grønnedal.

At det var en ekspedition lidt ud over det sædvanlige, må måske bemærkes. Interessen for foretagendet var stor, og der var flere, der den dag havde mulighed for at tage med, så vi var en ikke så lille, feststemt flok, der den morgen drog af sted. Et let slør af morgentåger lå endnu hen over Arsukfjorden, men da vi rundede pynten ind i Ikafjorden, lettede tågerne og gav plads for det strålende solskin, som sommeren på Grønland dette år var begunstiget med.

Midtvejs mellem de to snævringer lod vi ankeret gå i nærheden af et lille dobbeltskær. Det sås i det grønne vand som to små lyse pletter, vel omkring en meter i diameter eller lidt mindre. Frømanden K. Vogn gjorde sig klar, og lidt efter roede vi helt hen til dobbeltskæret.

Vogn hoppede ud og dykkede for som den første og foreløbig også den eneste at tage de mærkelige dannelser i øjesyn.

Da han kom op, berettede han, at de ganske rigtigt, som vi formodede, stod ret op fra bunden og mest af alt lignede søjlekaktus. For foden af de to søjler, der udgør dobbeltskæret, "voksede" flere mindre søjler på 2-3 meters højde. Vanddybden var lige ved stedet 10-12 meter, men lidt fra ca. 20 meter. Bunden omkring søjlerne var dækket af småstykker og grus af det hvide materiale, skærene består af.

Så kom det næste spændende øjeblik, hvor Vogn dykkede for at måle temperaturen foroven og ved foden af søjlerne. Desværre blev det, allerede mens vi lå og ventede på resultaterne, klart for os, at disse målinger ingen betydning ville få. Vi drev støt med strømmen indad i fjorden og måtte, omend sent, erkende, at temperaturmåling i strømmende vand ikke har store muligheder for at give oplysninger om andet end netop vandets temperatur. Man kunne sige, at grundlaget for dykningen svandt bort for os med strømmen. Alligevel blev resultaterne af ekspeditionen en ubetinget succes, men det skulle der endnu gå nogen tid, før vi blev klar over.

"Hvor er det godt
at Kununguak er
sejlet!"

Temperaturmålingerne viste, at der ved foden af søjlerne var ca. 3 grader Celsius og ved toppen, knap en meter under overfladen 7 grader Celsius. K. Vogn bragte tillige en "gren" fra en af søjlerne med op. Den var 10-15 cm lang og 3-4 cm tyk. Det skulle nok kunne lade sig gøre at få flere prøver med op, mente han og dykkede igen medbringende et reb, som blev fæstnet om en af de små søjler. Vi haledes til, da han gav tegn, men selv om det var en søjle på 20-30 cm i diameter, **knækkede** den straks, og vi fik kun det tomme reb op. Frømanden dykkede derefter flere gange og plukkede toppene af flere af de små søjler og bragte dem efterhånden op til os i båden.

Der var ikke mulighed for ret meget mere arbejde på stedet, og efter således at have udført ekspeditionens hovedformål gik vi over til det næste punkt, en lidt forsinket, men yderst hyggelig skovtursfrokost. Resultatet af ekspeditionen? Ja, vi stod nu med fire store prøver, men kunne faktisk ikke se nogen som helst forklaring på formationernes tilstedeværelse. Prøverne gav indtryk af en dannelse, der kunne tolkes som en art svamp, og det kunne måske betyde, at det hele skulle opfattes som dannelser af organismer.

De afplukkede søjletoppe var ganske hårde. I den ende af søjlen, hvor den var brudt løs fra sit fundament, sås ganske klart, at det hårde ydre dannede en skal af en tykkelse på 1-2 cm. Inden for skallen sås en hvidlig, meget porøs masse. Brudfladen af skallen viste nydelige skinnende flader, der strakte sig fra ydersiden til indersiden mod den porøse masse. De enkelte krystalindivider, hvis længde altså svarede til skaltykkelsen, viste flader på $\frac{1}{2}$ -1 cm's bredde. Skallen var således bygget op af, hvad man kan kalde radialstrålede krystaller, der var en ret anseelig størrelse. Den indre porøse masse synes at svare til det materiale, man også tidligere har fået prøver af: Det, der kan tages i toppen af de hvide skår.

Ved aftenstid var vi tilbage igen, og prøverne blev for en sikkerheds skyld svøbt i plastikfolie og anbragt i en kølig kælder. De næste par dage tilsås de jævnlige, og desværre begyndte de at vise tegn på omdannelse og hensmuldning. Kældertemperaturen viste sig at være ca. 12 grader C. Alene at holde materialet fugtigt vidste vi, ikke var tilstrækkeligt for at bevare det. Temperaturmålingerne, som vi brat tabte tiltroen

"Hvor er det afsky-
eligt at Kununguak
er sejlet!"

til, viste os imidlertid en vigtig ting, nemlig at søjlerne "lever" under betingelser, der omfatter temperaturer på 3 til 7 grader C. Opbevaret ved tilsvarende temperaturer og i passende fugtighed skulle de altså kunne holde sig. Det er blot slet ikke så let at etablere så lave temperaturer i Grønland om sommeren. Et køleskab er næsten den eneste mulighed, men da man ikke havde sikkerhed for, at det ville være tilstrækkeligt, var det alligevel med nogen bekymring, vi så på problemet.

Nogle få dage senere kom imidlertid det nye grønlandsskib "Nanok S" til Ivigtut, og det skulle direkte til København. Dets moderne indretning omfattede blandt andet kølerum til grønsager m.v. og takket være kaptajnens og hovmesterens velvilje blev det ordnet således, at de to af kalksøjlerne kunne sendes hjem til København i kølerummet.

Det var ganske klart at materialerne måtte sendes hjem snarest muligt, når det sådan viste tegn på begyndende omdannelse. Men til hvem? Var det mineraler eller en bjergart, var det rimeligst at sende det til Universitetets Mineralogiske Museum. Men var der tale om organiske dannelser, burde det snarere sendes til zoologerne. Det besluttedes at sende materialerne til Mineralogisk Museums bestyrer, professor Arne Noe-Nygaard. Naturligvis var det med en lille forsigtig tanke om, hvorvidt man nu kunne tillade sig sådan at gøre ulejlighed, men på den anden side "videnskaben frem for alt". Vi kunne jo ikke ane, hvor galt det skulle gå.

Da prøverne ombord på "Nanok S" kom til København, blev de meget omhyggeligt afhentet ved skibet, og så snart de var kommet i hus, blev de anbragt i familiens køleskab, hvor de i et par måneder har lagt beslag på det meste af fryseboksen.

Prøverne fra skæret i Ikafjorden var omsider kommet i kyndige hænder. Og hvad var det så? Organiske dannelser kunne der ikke være tale om, langt snarere kunne de ligne "drypsten", stalagmiter kunne man næsten betegne dem, når man så bort fra det i denne henseende aparte miljø. Det mest spændende man fandt ud af var imidlertid de resultater, man fik af en foreløbig mikroskopi. Det viste sig, at den forbindelse, der i henfalden og tør tilstand fremtræder som ren kalkspat, i frisk og uomdannet tilstand er et vandholdigt kalciumkarbonat, nærmere bestemt kalciumhexahydrat, $\text{CaCO}_3 \cdot 6\text{H}_2\text{O}$. Det er en lidet kendt, vanskeligt fremstillelig og lidet holdbar forbindelse, der bl. a. er beskrevet af Johnston, Merwin og Williamson i 1916. Den er aldrig tidligere observeret i naturen.

Vi har med andre ord fra bunden af Ikafjorden fundet et ikke hidtil kendt mineral. Det falder helt naturligt at give det navnet IKAIT.

(Resten af artiklen omhandler de rent videnskabelige undersøgelser og stoffets geologiske egenskaber. Artikelserien sluttet her.)

En sund sjæl -
i et sund legeme !!!

FODBOLD =====

Den årlige fodboldturnering starter 1 juli d.å. og turneringsplan vil udkomme snarest.

Turneringsleder.

På søndag den 29 juni 1969 spilles fodboldkamp: GRØNNEDAL mod FARMIK Arsuk på Grønnedal's fodboldbane.

Badmintonturneringen.

Badmintonturneringen er startet den 25 juni 1969 og der er trukket lod til følgende puljer: A, B, C,

Indenfor hver gruppe spiller alle mod alle.

De to bedste fra hver gruppe går videre.

Indledende kampe skal være afsluttet senest torsdag den 3.7.1969.

Når hver gruppe har spillet deres kampe, bedes turneringsblanketten, som hver enkelt har fået udleveret, afleveret til turneringsleder Sv. Budde lukaf nr. 11.

Gruppe A

Eigil Larsen 162
Preben Hansen 511
Bjørn Bartens 291
Lars Kjeldsen 172

Gruppe B

Andreas Eriksen 175
Sven Budde 137
H.B. Petersen 253
John Vestergaard 254

Gruppe C

Jørn Andersen 203
Stig Frederiksen 161
Børge Vestergaard 302
Foul Larsen 227

Søren

Fugleliv i Arsukfjorden

STENPIKKER

Spurvefuglenes orden

Drosselfuglenes familie

En lille drosselfugl med kort hale, hannen med gråblå overside; den sorte øjestríbe fortsætter ud på øredækfjerene, sorte vinger og hale, iøjnefaldende hvid overgump og gullig underside; hunnen har brunere overside og gulbrun underside. Hannens vinterdragt ligner denne. Totallængde 15-16 cm.

I de lavarktiske områder af Grønland yngler stenpikkeren almindeligt, hvorimod der er ret fåtallig i de sydlige dele af det højarktiske område. På vestkysten yngler den op til det nordlige Thuledistrikt. På østkysten yngler den til omkring 74° nord. Nord for yngleområderne er den flere gange iagttaget i sommertiden.

Stenpikkerens foretrukne opholdssted er undlandet med dets tørre og varme klima. Her findes den mest på stenet grund og hvor der er hedevegetation med store klippeblokke. Da stenpikkeren er insektæder kan den kun opholde sig på Grønland i den korte sommertid. Sangen består af en kort kvidren iblandet skærrende toner, og kaldesignalet minder om lyden af et par sten der slås imod hinanden.

Ankomsten finder sted først i maj. Heden anbringes i en revne i fjeldet eller under en sten, den er bygget af strå, mos og foret med spredte fjer. Æglægningen finder sted sidst i maj eller først i juni. Et kuld består af 5-7 ensfarvede lyseblå æg. Fra midten af august til midten af september trækker fuglene mod syd; enkelte er dog iagttaget så sent som i november måned. Fra sydgrønland trækker stenpikkeren tværs over Atlanterhavet til vesteuropa og herfra til vinterkvarte-

rerne i tropisk Afrika. For så lille en fugl er dette en enestående præstation, idet ingen anden krydser et verdenshav for at nå til vinterkvarteret. Og det er utvivlsomt grænsen for hvad en fugl af denne størrelse kan gennemføre.

Da stenpikkerens trækrute er så forholdsvis lang og uden ret mange muligheder for at raste undervejs er den mere end de fleste andre fugle nødt til at udnytte vinden i træktiden for at kunne tilbagelægge ruten uden hvil. Om efteråret flyver stenpikkeren direkte til sydfrankrig; her er tre af fire efterårsfund af ringmærkede fugle gjort. I nordfrankrig og England er de tre forårsfund gjort. Dette kunne tyde på at fuglenes trækrute om efteråret er sydligere end forårets rute, der går gennem England og Skotland, syd om Island til Grønland. Afstanden mellem ruterne er således ca 1000 km. Årsagen hertil er at der forår og efterår blæser vestlige vinde på den sydlige rute medens der forår og efterår for det meste er østlige vinde på den nordlige rute.

Stenpikkerens udbredelse er i hele den gamle verdens nordlige dele mod syd til grænsen mod troperne. Fra øst er den indvandret til Alaska og fra vest til Grønland og nordøstlige Canada. Den underart der yngler her findes desuden på Island og i det nordøstlige Canada.

Givskov

Der er mus i...

Mus er ved at blive en plage på Grønland, nærmere betegnet Flådestation Grønne-dal, nær Ivigtut i Sydgrønland.

Hundreder af hvide mus æder daglig for mange kroner mad, som marinesoldaterne tager med fra deres kostforplejning.

Det hele startede i august sidste år. En værnepligtig havde fødselsdag og hans største ønske var et par hvide mus, som han i den lange grønlandske nat kunne fornøje sig med at betragte.

Ønsket blev opfyldt, venner i moderlandet sendte et par op. De kom med Katten, som Catalina-flyet, der sørger for post- og passagertransporten til og fra Grønne-dal, kaldes.

De to mus blev hurtigt til flere og før et hindre forbud mod musehold, forærede marinesoldaten et par til nogle officeresbørn. De var ellelvde, og faderen kunne da umuligt forbyde musehold.

I dag har hvert kammer og næsten hver officeresbolig deres musehold med mus i, og de formerer sig som aldrig før. Den seneste sensation er en sortbroget mus. Hvordan og hvorledes hvidt kan blive til sort, er genstand for utallige vædemål på basen.

Marinesoldaterne kan heller ikke lenger nøjes med bare at se på musene. Der er bygget musevæddelsesbaner, hvor mus af forskellig afstamning ivrigt konkurrerer. Banjerne på Flådestationen stiller til disse løb med hvert deres hold.

Musene koster ikke blot mange penge i mad. Træ, som er yderst

dyrt og sparsomt på Grønland, er blevet brugt til at bygge de store og sindrigt konstruerede museboer. Også på anden vis kan Flådestationen mærke, at musene er dyre at holde. Stanken i mandekabstøbehuset og på kamrene er af en sådan art, at marinesoldaterne er nødt til at have vinduerne åbne døgnet rundt. For ikke at fryse må varmeapparaterne gå for fuldt drøn. Det mærker man på olieregnskabet.

Er musene til song og bekymring for høje officerer, er de stadig til glæde for utallige årgange marinesoldater. Nu har de andet end deres eget selskab.

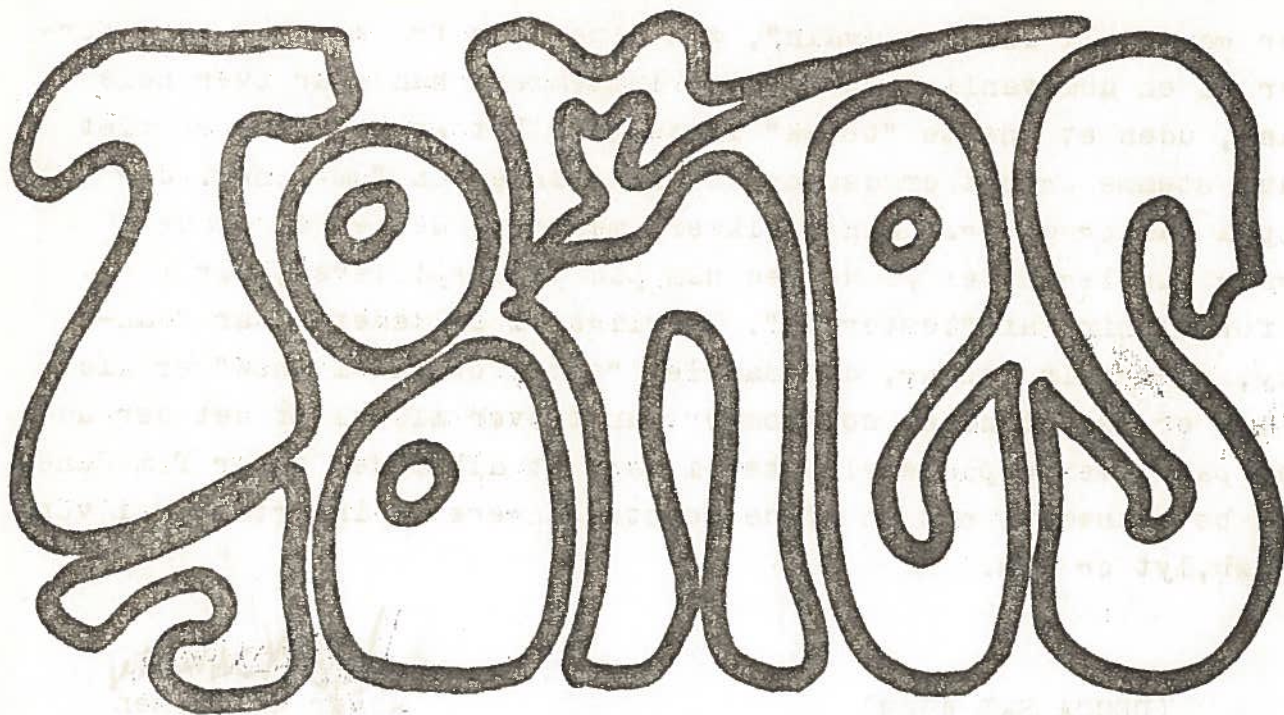
Rob.

De er meget søde, men de kan være besværlige.

DALPOSTEN har modtaget ovenstående fra AALBORG STIFTS-TIDENDE af 10.6.1969, og vil hermed takke "importøren", der således på flere måder har bidraget til at flådestationen bliver omtalt i "det sydlige Danmark. Dog skal vi ikke undlade at gøre opmærksom på at der i øjeblikket kun findes een blind, hvid hammus og at den ovenfor nævnte "spøg" må siges at være kraftigt overdrevet.

red.

Dynamiske TOM JONES.

Tom Jones synger "there you sit", og naar man hører disse numre, 13 i alt, sætter man sig uvilkaarligt ned, af betagelse. Som Gordon Mills skriver, Tom Jones vil blive den største inden for Showbusiness. Dette vil jeg begrundede med hans stemme, og dette at han selv om berømmelsen ret hurtigt skinnede paa ham, stadig kunne være den unge mand fra Wales, der var kommet ind til byen fordi en talentspejder havde hørt ham. Han besidder et stort plus ved at berømmelsen ikke rik ham til hovedet. Han kunne og kan stadig overraske os der kan lide ham. Paa dette album præsenteres vi for en række kendte numre, bla. You keep me hanging on og Hold on im coming. Tom serverer dem paa sin egen dynamiske maade han synger som var det en leg for ham, hans moder har ogsaa engang udtalt at saa længe hun kan huske har Tom sunnet, han elsker at synge. Man mindes da han kom frem, da troede vi næsten alle det blot ville blive et stjerneskrud paa himlen; men han viste os noget andet. Det skal vel ogsaa bemærkes at han under hele sin fremgang har haft de riistige mennesker i baghaanden, til at skubbe sig fremad og opad. Folk der altid tfoede paa ham, hans talent og hans stemme. Jeg husker tydeligt den første gang jeg hørte ham, det var i "Whats new pussycat, da lagde man særlig mærke til ham paa grund af hans kraftige stemme. Paa dette album, viser han styrke i "I'll

"newer come fall in love again", den viser ham fra en side, der fortæller om en usædvanlig dyb feeling i stemmen, han går over hele skalaen, uden et eneste "break" i stemmen. Det kræver mere en lidt at have stemme og det er derfor der kun findes en Tom Jones. Jeg tror på ham og det gør mange sikkert med mig, det er en plade hvergang man lægger en plade med ham på pladespilleren; her blot hans fortolkning af "Yesterday". Daarligst i billedet står "Danny boy, efter min mening, den mangler "get", også "I know" er lidt tam, dog er der 11 numre som kommer langt over middel af det der udsendes på diverse pladeselskaber i dag. Et album der slår Tom Jones fast i bevistheden, som en af de bedste sangere og intertainer i vor tid. Køb, lyt og døm.

(DECCA S&L 4909)

Asger Rasmussen
Asger Rasmussen

Fra vor specialist har DALPOSTEN med eneret modtaget følgende om

"WESTWIND"

Den amerikanske isbryder Westwind har anmeldt sin ankomst i Grønnedal til den 25 juni kl 0900, hvor CH FLS og adjudanten vil tage imod. Westwind vil blive i Grønnedal til den 27 juni.

Westwind er det 4. skib af en serie på 7 skibe af den såkaldte "Wind"-klasse, som alle blev bygget i slutningen af 2. verdenskrig og umiddelbart efter denne. Westwind var fra 1945 til 1951 udlånt til den russiske flåde, hvor det hovedsageligt gjorde tjeneste i Barentshavet som isbryder for konvojer til Arkangelsk og andre arktiske havne.

Westwinds hovedopgave er at bryde isen ind til amerikanske arktiske og halvarktiske anlæg og holde disse åbne for sejlads så længe som muligt. Efter besøget i Grønnedal skal isbryderen til Thule og åbne havnen der.

Skibets hovedmål er i største længde 269 fod

" bredde 64 "

dybgang 29 "

deplacement 6515 tons

fart 16 knob

Skibet, der er udstyret med helikoptere, kan bryde op til 9 fod fast is.

Besætningen er på 220 mand ialt.

E.J.

LÆSERBREV !!!

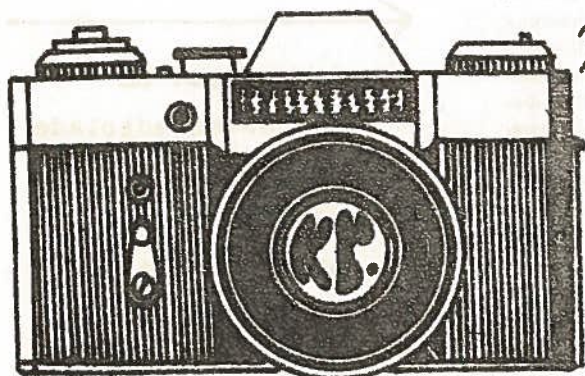
AKTION B-B.

En aktion, som den vi var vidne til på St. Hans aften kan meget let blive tolket forkert. Der eksisterer uden tvivl adskillige forklaringer på handelsens eller lad os bibeholde ordet aktionen, thi helt impulsivt var det nok ikke, på aktionens gennemførelse, mange uensartede meninger om dens formål. Det kan unægtelig synes lidt latterligt hvis meningene blandt aktivisterne var mange og delte, men det tror jeg nu heller ikke er sandt. At ikke 100 % deltog i aktionen er rigtigt men 90 % siger nu ikke så lidt. Man var enig om boykotningen og det er meget væsentligt. Men hvorfor nu boykotte bålet? Det første svar er nemt at gætte og ganske indlysende: man ønskede ikke at deltage i en bålfeest hvor ens kostbare, forbudte lænestole udgjorde en god procentdel af bålmaterialiet. Det har efter sigende været svært at kære for mange, at man kunne ophidse sig så meget over nogle sølle, gamle men gode stole. Det har været svært at forestille sig at de værnepligtige kunne knytte så stærke følelser til en stol. Det er ikke svært at forstå for de værnepligtige ! Og især ikke hvis man hører til dem som har været i besiddelse af en af de omdiskuterede stole. Tre mand sammen på et lukaf kan skabe sine problemer, men én ting er man dog fælles om: at skabe en hyggelig, lidt hjemlig atmosfære på lukafet. Er det virkelig svært at forstå, at man trænger til et sted hvor man kan slappe af? På et sådant sted indgår en magelig lænestol uhyggelig let som et fast stykke inventar. Jamen vi er da ikke umenneskelige, siger man, det forstår vi så godt, men prøv at forstå os? Gamle, ubrugelige, flere gange kasserede lænestole, lænestole som ikke figurerer i vore regnskaber og som vi skal bortforklare den dag det bliver opdaget! Ja, hvis det bliver "opdaget". Ubrugelige stole, sagde man. Bortset fra en undtagelse var stolene udmærkede. Nej, det viser efter min mening en ganske bestemt ting: mangel på smidighed! Men er alt dette nu også grundlag for en aktion, som aktion B-B? Var det ikke farligt? Kunne den ikke snarere ødelægge noget i stedet for at fremme? Efter min mening nej! Vi får ingen nye stole fordi vi boykotter St. Hansbålet, det er rigtigt, men derfor var aktionen ikke formålsløs. Den kunne opfattes som en naiv, barnlig provokation, et lille barn's surmulen fordi man har taget noget fra det. Det var bare ikke tilfældet. Det var en 90% samlet menigstillkendegivelse fra de værnepligtiges side. Ved første øjekast med lænestolene som det altovervejende grundlag, ved nærmere og grundigere iagttagelse en gøren opmærksom på at vi ønsker at blive taget alvorligt,

at vi ikke er udlukkende sløve og ligeglade værnepligtige."Hvorfor drikker Jeppe?" Det hænder at man betragter den værnepligtiges gøren og laden med "let overbærenheds minen". Vi kommer med forslag, som man ser velvilligt på, man undersøger sagen og stiller så sig selv og hvis man er heldig, de værnepligtige til tåls med, et svar som desværre er negativt men med fornuftig begrundelse. "Vi har ingen penge, hvor skal vi tage dem fra? Vi har sendt forslag ind til forbedring af dette og hint for lang tid siden-vi venter på svar, stadigvæk- hvad vil I have at vi skal gøre?" Her skorter det ikke på velvillighed! Man ser lidt på hinanden, er fælles om at ryste opgivende på skulderen over - lad det være systemet eller den øjeblikkelige situation- og går derefter sin vej for at komme igen en anden gang med et forslag, hvor man med sikkerhed kan forvente de samme argumenter for et negativt svar. Tror I da, at man bilder jer noget ind? Nej, men det at stille sig til tåls med, er ofte det samme som passivitet og hvordan kommer vi så videre? Vi har ved aktion B-B vist, at vi ikke bare ser på, at vi ikke bare siger om få måneder skal vi hjem, så hvorfor gøre så meget ud af det? Vi ønsker at gøre andre opmærksom på vores indstilling, at den er alvorligt ment, vi opfordrer andre, som har bedre mulighed, til at gøre noget! Blive med med at presse på, gentage sine argumenter, aktivisere sig selv lidt- også for de værnepligtiges sag! Vi mener, at vi står lidt stærkere, vi har gjort opmærksom på vores eksistens, når vi på næste talsmandsmøde bl.a. vil foreslå at vi får en lænestol på hvert lukaf!

Odd

FOTO Konkurrence

klick!

Som det sikkert er bemærket af de fleste, er DALPOSTEN blevet i stand til at bringe fotografier på sine sider. Efter at vi nu i nogle måneders prøvetid har lært de nye maskiner nærmere at kende (sådan da!), synes vi at det kunne være sjovt at bringe nogle gode billedgengivelser ud til vore læsere. For at skaffe noget godt materiale, har vi derfor besluttet at udskrive en fotokonkurrence, hvor det gælder om at indsende det billede, som egner sig bedst til at gengive på vore sider. Billedernes motiver er frie - Det er i første række teknikken det kommer an på. Det kan oplyses at til "brænding" og duplikering egner sig bedst sort/hvide billeder som er knivskarpe med stærke kontraster. D.v.s. at billeder med tåge eller drivende skyer f.eks. ikke er egnede, medens "hårde" billeder med skarpe konturer vil være gode.

Billederne skal være afleveret på orlogspræstens kontor eller i den "røde postkasse" udenfor kontoret senest 1. august 1969.

DALPOSTEN vil forbeholde sig ret til at offentliggøre de indkomne billeder.

Bedømmelseskomité : DALPOSTENS redaktion

Premier :

1. præmie : for 100,00 kr. fotoartikler udvalgt blandt de varer, der forefindes i kantinen.

2. præmie : for 50,00 kr. do do

Til 1. og 2. præmieen hører også offentliggørelse af billederne i DALPOSTEN.

Alle beboere på Flådestation Grønnedal kan deltage i konkurrencen.

God fornøjelse

N. E. M.

OFFICIØST

Meteorologisk Institut meddeler, at chefvejrmester **erry ibsen** regner med at tænke sig tilbage som lyn og torden. Han vil ikke selv noget midt, tilføj det. Om hans efterfølger oplyses i øvrigt, at han ikke er et halvt bedre.

□□□

Om OS

Hvis man accepterer den opfattelse at tjenestedsbladene i de interne kommunikationsbestræbelser har en betydningstuld og central placering, må man drage konsekvensen heraf og legalisere de foranstaltninger, som nu engang er nødvendige for at få fremstillet og udgivet tjenestestedblade.

Det vil på den ene side sige, at den økonomiske basis for arbejdet må gøres tilfredsstillende og ikke alene være presset ind under nødvendigheden af annonceindtægter med sådanne uheldige konsekvenser, som dette kan medføre.

Det må på den anden side betyde, at arbejdsindsatsen legaliseres som tjenstligt arbejde, og nødvendige afgivelser af værnepligtige under en eller anden form indregnes i eksisterende normer herfor.

Dette være anført under hensyntagen til, om man accepterer tjenestedsbladene som »firmablade» og dermed som tjenere i kommunikationsmønsteret, hvis nødvendighed efterhånden opnår større og større accept.

Endelig det hjertesuk, at bladeries tørlag gøres så langt som muligt og forsværligt. Det vil sige, at der som ansvarlige redaktører anvendes personer, som både vil, kan og tør forvalte en redaktionel frihed under personligt ansvar overfor presselov og udgiver. Bliver bladene for velfraserede og velafrettede (for ikke at nævne det ubehagelige ord »velcensurerede») mister læsernes interesse for dem, og så forsvinder kommunikationsformålet i luften som røgen fra en dårlig cigar. Tilbage bliver kun dårlig luft.

Hærens regimentschefer orienteres i denne tid om public-relation virksomhed. Også dette er en god idé.

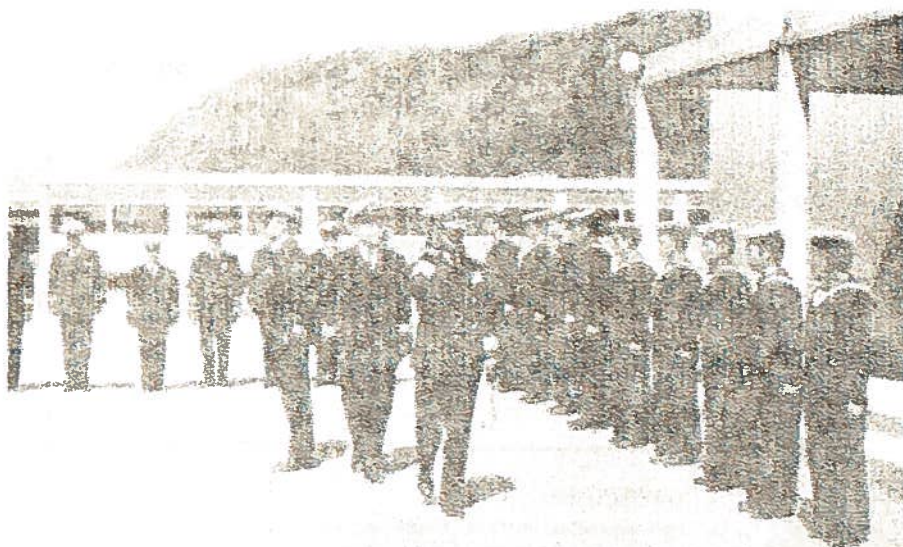
Kun en enkelt advarsel. Vi skal ikke lave forsvars-propaganda. Derimod er der på mange områder et udækket behov for faktiske oplysninger om forsvaret og om forholdene i forsvaret – god og redelig oplysning. Denne kan bl. a. tjenestedsbladene hjælpe med til at give.

I en debat om
tjenestestedsblade
(sådan et som
DALPOSTEN f.eks.)
skriver specialoficerernes blad
»VÆRNET» således
som man kan læse
ved siden af.

STATIONS - BINGO

afholdes i
gymnastiksalen

FREDAG DEN 27 JUNI 1969 KL. 20.00

Eksercerskolen
for Frivillige
værnepligtige
grønlandske
orlogsgaster er
nu sluttet.
Vi bringer et
billede fra den
afsluttende parade.
De grønlandske orlogsgaster skal nu sejle et stykke tid med de 2 kuttere og Ingolf.

BLÅ BOG

Seniorsergent John Agerlund.

Født 2. maj 1931 i København.

Blev indkaldt som vp den 2. feb. 1952. Overgik til mathelev den 14. juli '52
Blev math den 14. juli '53. Påbegyndte sergentskolen i oktober 1954, og blev
oversergent 1. april 1955. 1. maj 1965 blev jeg udnævnt til seniorsergent.
Startede med at sejle med inspektionsskibet Holger Danske i 1955, derefter
på Færøerne med Niels Ebbesen, Theisten og Vædderen frem til idag, med und-
tagelse af 3 $\frac{1}{2}$ år, hvor jeg var på Havariskolen. Endvidere a 2 gange 1 år på
Henrik Gerner og en sommer med Freja på søormaling i danske farvande.
Er ankommet til fls Grønnedal som afløser for OVER Madsen.

Sergent AR P.E. Edsen-Johansen.

Født: 21 Juli 1946

Civil uddannelse: Maskinarbejder.

Trådte ind i Søværnet 21 Februar 1968 og blev 15 November samme år udnævnt
til Sergent, hvorefter jeg fungerede som tropslærer i Avderød i 9 komp. Før
oprejsen til Flådestation Grønnedal, blev jeg uddannet til svømmedykker. Den-
ne uddannelse foregår inde på Marinekaserne København, og det er meningen, at
jeg skal være dykker her oppe, når det er behov herfor. Ellers består mit ar-
bejde her på stationen i at assistere Stationsmesteren med det daglige arbejde.
Jeg regner med at blive på Flådestation Grønnedal indtil maj 1970.

SL I RE Paul Søren Balling.

Født den 27 dec. 1937 i København.

Bestod styrmandseksamen foråret 1961 og skibsførereksamen efteråret 1961.

Blev indkaldt til aftjening af værnepligt august 1962. Blev udnævnt til SL II RE i juni 1963 og til SL I RE i juni 1964.

Har gjort tjeneste i Minestrygereeskadren i $3\frac{1}{2}$ år som henholdsvis 3. kommanderende og næstkommanderende. Derefter godt 2 år i Minelæggerskadren som signalofficer.

Søren Balling gør tjeneste ved fls Grønnedal som adjutant for Admiralen.

SG MS Henry Hoeck.

Født den 20 dec. 1947.

Henry Hoeck er ofløser for SG Fauerholm på autoværkstedet og er uddannet som maskinist.

Blev indkaldt den 21. august 1968. Udnævnt til SG MS den 17. jan. 1969. Derefter 1 måned på havari- og køreskole, 2 måneder garagemesterkursus på Hørens Motorskole.

Ankom til fls Grønnedal den 2. juni 1969.

Det danske søværns opgave vanskelig, men ikke håbløs

Der vil i løbet af de allernærmeste år blive behov for et betydeligt erstatningsbyggeri for ældre skibe, hvis flåden skal kunne løse sine opgaver, siger chefen for søværnet, viceadmiral S. S. Thøstrup

Det danske søværn har opmærksomt og med stor interesse fulgt udviklingen inden for den russiske flåde og selvfølgelig først og fremmest opbygningen af den store flåde i Østersøen omfattende flere hundrede skibe af høj teknisk kvalitet.

- Der kan med rette tales om en eksplosiv udvikling. Det er ganske fantastisk, hvad russerne har været i stand til at opbygge, ikke alene når det gælder orlogsskibe men i høj grad også handelsskibe, siger chefen for det danske søværn, viceadmiral S. S. Thøstrup i en samtale med Kristeligt Dagblad.

Siden 1930 skal den russiske handelsflådes tonnage være forøget med 300 procent og i løbet af få år regner man med at komme op på ca. 20 millioner bruttoregistertons. Der er ingen tvivl om, at russerne gennem deres studier af fortiden og af de erfaringer, der blev høstet under den anden verdenskrig, er begyndt at erkende værdien af en maritim strategis fordele og har skønnet, at denne strategi passer til deres politiske og økonomiske mål.

Den russiske orlogsflåde er ikke alene blevet stærkt forøget, hvad angår antallet af enheder, men også kvalitativt med udviklingen af helt moderne våbensystemer. Hvis det var meningen og hvis det var vilkårene, at vi skulle stille skib for skib, så ville det være håbløst. Det er da heller ikke det, der er vilkårene. Her kommer militærgeografien i høj grad ind i billedet. For vort vedkommende må man således tage hensyn til, at det drejer sig om forholdsvis snævre farvande i nærheden af territorier, hvor samspil med fly er en helt naturlig ting, så vi i stedet for at skulle bruge helt store krigsskibe kan nøjes med mindre typer og klare os med et mindre antal. Vi føler os derfor ikke slået ud af den numeriske forskel. Der er selvfølgelig på den anden side grænser for, hvor få skibe vi kan nøjes med. Den målsætning, som vi kender for søværnets vedkommende og har kendt i nogle år, er i relation til vore allierede nu forholdsvis acceptabel. Det er da også fortsat hensigtsmæssigt at stille mod gennemførelsen af denne målsætning.

Lette enheder

Flåden skal være sammensat af lette enheder med torpedoer, miner og raketter som hovedvåben, d.v.s. torpedobåde, undervandsbåde, minefartøjer og en række specialskibe. Vi

behøver imidlertid derudover skibe af en noget større type for at kunne optræde i åbent farvand overalt, hvor der kan søjles og hvor vi har interesse for at være af hensyn til vor sikkerhed. Vi mener derfor, at der i søværnet også må indgå søgørende fartøjer så store, at de kan bære det kommunikations- og varslingsudstyr og den bevæbning, forholdene kræver.

Nye korvetter

Vi er allerede tæt ved en opfyldelse af målsætningen rent talsmæssigt, idet vi kun mangler to større enheder og to torpedobåde. Der sker imidlertid til stadighed en forældelse af materiellet, og der er derfor behov for erstatningsbyggeri. Der er bl.a. brug for en erstatning af nogle af de ældste torpedobåde.

Vi har da også udarbejdet et forslag til et sådant erstatningsbyggeri omfattende i alt otte skibe. Der vil endvidere snart blive behov for erstatning af korvetterne af Triton-klassen. Vi har fået bygget de to skibe af Peder Skram- og Hærulf Trolle-klassen. Det er imidlertid sandsynligt, at vi, når det gælder korvetterne, kan finde frem til en mindre type.

Der arbejdes endvidere med planer om erstatning af nogle af de ældre minefartøjer. Lindormen-klassen er faktisk udsiddt, så også der er vi ved at skilse en ny type. Når det gælder inspektionsskibene har vi behov for yderligere i hvert fald ét skib til supplement af de fire skibe, der er bygget for nogle år siden. Opgaverne for inspektionsskibene øges til stadighed, og vi kan derfor få behov for yderligere skibe. I hvert fald så understreger det behovet for det femte skib, og jeg vil ikke blive forbavset, hvis vore beregninger kan dokumentere et behov for yderligere skibe til denne tjeneste.

Vi har for tiden nogle orlogskuttere under bygning til erstatning for vore gamle fiskekuttere til overvågning af indre farvande samt til deltagelse i fiskerinspektionen og redningsaktioner. De nye kuttere bliver bygget i Svendborg, og der vil efterhånden blive behov for yderligere byggeri i denne klasse som erstatning for resten af de gamle kuttere.

Jeg vil foretrække en løbende - stadig og jævn - erstatning, noget der ikke blot er det mest rationelle men også det billigste. Det er selvfølgelig et politisk spørgsmål, om vi kan realisere disse planer, men det

nuværende forsvarsbudget regner med en vis forøgelse af investeringerne. Det har vi set allerede i den sidst vedtagne finanslov, og vi ved, at det er tanken at fortsætte med en vis tildeling af midler til investering og en del af disse penge vil kunne komme søværnet til gode, slutter viceadmiral S. S. Thøstrup.

jrn

fra KRISTELIGT DAGBLAD

-klip

fra GRIFFEN....

Præmiering af rationaliserings- forslag

Hærkommandoen har uddelt et antal pengepræmier som anerkendelse for fremsatte rationaliseringsforslag. Enhver tjenstgørende menig eller befalingsmand kan fremsætte forslag, der kan bevirke besparelser eller forbedringer. Denne gang er hele 8 mand blevet belønnet for deres idéer. Det er ikke blot officerer og øvrige befalingsmænd, som er kommet med forslag, idet to af de belønnede er menige. Der har heller ikke været krævet særlig teknisk militær uddannelse for at komme i betragtning. — Det højeste beløb, der er ydet er 1000 kroner, det mindste er på 50 kroner. Den største præmie tilfaldt en hjemsendt sergent for et forslag til et mekanisk pakkebord for feltrationer. De 50 kr. tilfaldt en menig for udvist interesse og initiativ ved fremsættelse af et forslag til fremstilling af en muffeholder for centralkabel.

SPØR

Det må jeg sige - pestoren er allerede gået ind for den nye model

Jens fra heden havde været et halvt år på højskole og skulle efter hjemkomsten lufte sin viden for naboen, Hans:

— Sig mig, Hans, kender du Beethoven?

Næh, det gjorde Hans da ikke.

— Det er synd, Hans, Beethoven har ellers været menneskeheden til stor glæde og fornøjelse — men kender du Goethe?

Næh, det gjorde Hans da heller ikke.

— Det var sandelig synd, Goethe har også været til stor glæde og fornøjelse for menneskeheden.

— Nå, sagde Hans, men sig mig, kender du Kræsten Pedersen?

— Næh, det gør jeg virkelig ikke, svarede Jens.

— Det var synd, sagde Hans, han har ellers været til stor glæde og fornøjelse for din kone, mens du har været på højskole.

En mælkeflaske og en ølflaske stod side om side ved en dør. Pludselig spurgte mælkeflasken ølflasken om de skulle være kærester. Ølflasken trak lidt på det og sagde så nej. — Mælkeflasken spurgte selvsagt: »hvorfor ikke?»

— hvorpå ølflasken sagde:

— I dag er du sød, i morgen sur.

— Ah ja, sagde mælkeflasken og hvad så?

— Jah, . . . sagde ølflasken, i overmorgen er du tyk, og så får jeg bare skylden.

★

LEKSIKALT

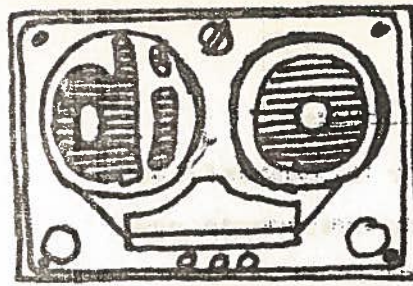
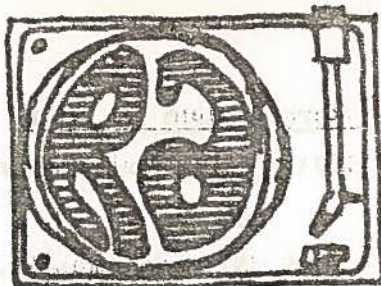
Motorrykshede — se under knæbrød.

— Kender De det mest effektive middel til at få en bordtaler til at fatte sig i kort-hed?

Jo, lige når han har rejst sig op og sagt: Mine damer og herrer! stikker De en lille seddel hen til ham med de to ord: Knap bukserne!

— Men doktor Beng dog!
Deres løber er jo lukket!

FASTE UDSENDELSER

Hverdage

0700-0745 På'en igen

1215-1315 Musik + Pressen fra Godthåb

1815-1845 Musik a la carte

1845-1900 Kun for oolder og andre børn

1900-1930 Pressen fra Godthåb

1930-1935 Grønnedal Aktuelt

2300 Grønnedal Aktuelt Hverdage

2400 Grønnedal Aktuelt Fredag & Lørdag

Onsdag den 25. juni

1935 Stranger! Dine bukser står

Åbne fov.74 29/5

2000 Fodbold: Danmark-Irland fov 78

27/5

2030 London News fov.158 23/5

2145 Latinamerika i sang og musik

fov 66 22/5

2230 Mellem os sagt

Lørdag den 28. juni

0800 Musik for de morgenfriske

0900 To, Ti fov

1015 Folkemusik fov 168 26/5

1400 Country and Western fov 71 29/5

1500 Radioteateret

Torsdag den 26. juni

1935 Musik og kommentarer til aftenes
film

2015 Nonstop

2215 Vi danser gammeldags fov 78

Fredag den 27. juni

1935 Morderne (en novelle) fov.45

2000 Dansede De til den fov.157 8/5

2050 Musik til pilsnerne

2230 Dans i sommernatten fov 74

Klemensson
Et radiospil af Jan Løkke,
Instruktion: Palle Klemensson-Schmidt.
Personerne:
Fortælleren Kjeld Jacobsen.
Napoleon Bonaparte Henning Moritzen.
Lucien, hans bror Henrik Wiehe.
Joseph Fouché, politimester Henrik Bentzen.
Bousten, mamelek.
Napoleons livvagt ... Henry Lohmann.
(Udsendt første gang 4/9 1955).

1600 Pop In ofv 105 28/5

1645 Musikomikalsk kvarter fov 74 29/5

1935 Fy Fy

2000 London News fov 201 30/9

2045 Non Stop stereo fov 201

2115 Ring så spiller vi

Søndag den 29. juni.

- 0800 Musik for de morgenfriske
- 0900 Causierier over næste uges programmer.
- 1000 Renals 20 minutter
- 1020 Vi lytter til klassisk.fov 45
- 1400 Operettetime
- 1500 Ping Pong fov 63 1/6
- 1545 Let grammeffonnytt fov 102
- 1640 Gals and Pals fov 105 28/5
- 1935 Carlsens kvarter
- 1950 Høst
- 2020 Pressemøde
- 2105 Koncert med Palmehaveorkestret fov 13 31/5
- 2200 Vi lytter til klassisk fov 88
- 2230 Musik i sommernatten fov 88

Mandag den 30. juni.

- 1935 Musik og kommentarer til aftenens film.
- 2015 Non stop musik.
- 2215 Demokrati på arbejdspladsen fov 201 29/5
- 2240 Pop, viser og jazz fov 152 20/5

Tirsdag den 1. juli.

- 1935 Skag, en gang gas for piger og drenge. fov 93 1/6
- 2005 Radioteatret "Nederlaget" fov 63
- 2150 Musik i sommernatten fov 45 29/5

Onsdag den 2. juli.

- 1935 Apropre'er fra min pladehylde fov 201 29/5
- 2020 De ældstes råd fov 195 25/5
- 2105 Musikalsk dialog fov 76 14/5
- 2135 Top Ti (genudsendelse)

Torsdag den 3. juli.

Torsdag den 3. juli.

- 1935 Musik og kommentarer til aftenens film.
- 2015 Non stop musik.
- 2215 Ella and Basi K6.

Fredag den 4. juli.

- 1935 Radioteatret "Glemte Sager" fov 64 19/5.
- 2000 Vi danser gammeldavs fov 152.
- 2045 Musik i sommernatten fov 141.
- 2135 Musik til pilsnerne.
- 2300 Max Leths kvarter fov 91 22/5.
- 2335 Blues Box fov 64 19/5.

Lørdag den 5. juli.

- 0800 Musik for de morgenfriske.
- 0900 Top Ti
- 1015 Folkemusik fov 40 12/5.
- 1400 Country and Western
- 1500 Radioteatret "Den gyldne vogn" fov 195 25/5

- 1545 Pop In fov 90 21/5.
- 1600 Musikalsk kvarter fov 105 28/5
- 1935 Fy Fy
- 2000 20 minutter med Lennon & McCartney fov 154 26/5
- 2020 Musikalsk mosaik fov 154 26/5.
- 2050 Populære melodier fra "Ring så spiller vi".
- 2100 Ring så spiller vi.

Søndag den 6. juli.

- 0800 Musik for de morgenfriske.

0900 Causierier over næste uges
programmer.

1000 Ronalds 20 minutter.

1020 Ramanoffkoret føv 90 21/5

1040 Musikomikalsk kvarter føv 64

1400 Operettetime

1500 Let klassisk føv 40 11/5

1550 Jurnal de Paris' føv 71

1635 6 pianister spiller ud føv 160

1935 Carlsens kvarter

1950 Host

2020 Pressemøde

2105 Populær netop nu føv 76 8/5

2130 Musik i sommernatten føv 76

2155 Jazz Switch K7

Mandag den 7. juli.

1935 Musik og kommentarer til aftenens
film

2015 Non stop musik

2215 Musik i sommernatten føv 76 14/5

2235 Radiojazz føv 91 22/5.

Tirsdag den 8. juli.

1935 Non stop stereo føv 66 22/5

2005 Radioteateret "Fru Kirkes pensionat"
føv 34 30/5

Fru Kirkes pensionat.

Et radiospil af Jacques Audiberti,
bearbejdet og oversat af Frank Jøger.
Instruktion: Søren Melson.

Personerne:

Fru Kirke, pensions-
værtinde Else Højgaard.
Christa, hendes datter ... Ghita Nørby.
Hr. Kirke, hendes mand
Martin Hansen.
Hr. Tiemme, første lejer
Edouard Mielche.
Antoine, Christas kæreste .. Erik Mørk.
Pierre, nabo og ven
Ego Brønnum-Jacobsen.
Grégoire, portner Olaf Ussing.
Den gamle politinspektør
Johannes Meyer.
Den unge politinspektør .. Palle Huld.

2200 Disco. Grønnedal

Ved mikrofonen hører De:

Studieleder : Ronald Petersen

Studietekniker: Vagn Hansen

Studiegaster : Flemming

Jesper

Bjarne

Jens

Odd

Peter

Thorkild

Free-lance : Troels Tejlgaard

Erry Ibsen Knudsen